

РЕШЕНИЕ

№ 3815

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **13522** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от В. Л. Н. от [населено място], чрез пълномощника си адв. П. срещу писмо от 15.01.2019 г. на директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В., с което е отказан достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 15.01.2019 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното писмо. Посочва, че на 15.01.2019 г. по електронна поща на училището, е подал заявление за предоставяне достъп до обществена информация, съдържаща се в три точки. В същият ден, също на електронна поща, жалбоподателят е получил отговор от директора на училището, с което се отказва достъп до поисканата информация, тъй като информацията по своя характер не е публична, както и лицето, което я е поискало не е легитимно. Счита този отказ за немотивиран, необоснован и незаконосъобразен. Счита, че решението противоречи на изискванията на закона по съдържание, тъй като липсват мотиви. Не са изложени правните и фактически основания за издаването му. Посочва, че със заявление за достъп до обществена информация, жалбоподателят е поискал от ответника да предостави обществена информация от задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ. Излага съображения за това, че поисканата информация представлява обществена такава. Поисканата информация е във връзка с дейността на ответника и жалбоподателят като гражданин на страната има право да я получи, тъй като правото на информация е гарантирано на всеки гражданин на Р. България и същото не може да бъде ограничавано, освен в

предвидените случаи. Моли за отмяна на отказа и задължаване на ответника да му предостави достъп до поисканата информация. Претендира разноски.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответният орган - директорът на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В., е депозирал административната преписка, която обаче не е в цялост, тъй като не се съдържа постановения отказ, изпратен до жалбоподателя по електронна поща, както и депозиранията чрез него жалба е представена без входящ номер и дата, въпреки многократните указания на съда.

Представено е становище по жалбата, чрез адв. К., с което я счита за неоснователна. Излага мотивите си относно постановения отказ. Посочва, че не са ясни мотивите на жалбоподателя за депозиранията в деловодството на АССГ жалба. Намира жалбата за неоснователна, тъй като в нея са направени твърдения, в противоречие едно с друго. Твърди, че няма мълчалив отказ, тъй като има безспорни доказателства, че жалбоподателят е получил писмото. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира разноски.

В съдебно заседание не се представлява.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В. Л. Н. от [населено място] е подал заявление за достъп до обществена информация до директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В. на 15.01.2019 г. на електронния адрес на училището [\[електронна поща\]](#), с което е поискано от директора на училището да му предостави следната информация:

1. Брой лица, придобили и упражнили правото си на пенсия, но продължават да работят?
2. Брой лица, придобили право на пенсия, но не е упражнено?
3. Брой лица без педагогическа правоспособност?

Заявил е желание информацията да му бъде предоставена по реда на ЗДОИ на посочен електронен адрес [електронна поща].

В същия ден – 15.01.2019 г., като отговор на електронното писмо от Н., директорът на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В. е изпратил отговор на заявлението за достъп до обществена информация, който съдържа следния текст: „Исканата от вас информация по своя характер не е публична. Отказвам да давам информация на лице, което не е легитимно“.

Жалбата е изпратена по пощата, с п.к. от 28.02.2019 г., получена от директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В. на 05.03.2019 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо от 15.01.2019 г. от директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В., с което е отказан достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 15.01.2019 г.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп, подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт, отказ за предоставяне на обществена информация по реда на ЗДОИ и същата е подадена в срока за обжалване на акта. Тъй като в оспорения отказ не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, приложение намира разпоредбата на чл. 140, ал.1 АПК и срокът за обжалване е двумесечен. Видно от представеното и оспорено писмо, същото е издадено на 15.01.2019 г. Срокът за обжалване, съобразно чл. 140, ал.1 АПК изтича на 15.03.2019 г. Жалбата е подадена на 28.02.2019 г., поради което е подадена в срока за обжалване на индивидуалните административни актове.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният в настоящото производство изричен отказ за предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, е издаден от компетентен административен орган – директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В.. Директорът на началното училище е "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал.1, пр.3-то от ЗДОИ. Съгласно ал.1 на посочената разпоредба този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", а според ал.2 на същата разпоредба, този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал.1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Дефиниция на понятието „публичноправна организация“ е дадено в разпоредбата на § 1, т.4 ДР ЗДОИ и според настоящия състав с оглед тази разпоредба и разпоредбата на чл. 25 ЗПУО, адресатът на заявлението на жалбоподателя – директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В., се явява задължен субект по см. на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. Поради това, решението е издадено от компетентен орган.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, но по съдържание не съответства на изискванията на закона. Отговорът е изготвен под формата на писмо, като в него не се съдържат мотиви и следващ се от тях диспозитив. Липсата на тези реквизити обаче в писмото, не могат да доведат до липса на допустимост на оспорването. Неизпълнението от страна на ответника на негово задължение да формулира отказа, какъвто писмото представлява по съдържанието си, представлява негово неизправно поведение и не може да бъде вменено във вина на заявителя, чрез препятстване на правото му на жалба. Напротив, то представлява самостоятелен порок на акта, доколкото органът е дължал изготвяне на мотивиран отказ в определената от закона форма и съдържание. В писмото не са посочени нито правното основание, довело до отказа, нито пък защо органа приема, че поисканата информация по своя характер не е публична. В писмото, ответникът единствено е посочил, че исканата информация по своя характер не е публична и отказва да дава информация на лице, което не е легитимно. Не е ясно какви са причините ответникът да приеме, че информацията не е публична, а дори това да е така, следва да уточни каква е информацията, тъй като има хипотези, при които и служебната информация

подлежи на предоставяне на заявителя. Също така, следва да се уточни, че правен интерес от търсенето на обществена информация, не следва да се доказва или заявява в заявлението. Самият характер на информацията – обществена информация, предполага наличието на интерес от съставяне на мнение за работата на съответния задължен субект. В практиката непротиворечиво се приеме, че наличието на правен интерес от получаване на заявената информация, не се изследва и не следва да се доказва. А освен това, като е отговорил, че отказва да дава информация на лице, което не е легитимно, изобщо не е ясно какво означава това. Дали липса на правен интерес, или непознаване на лицето или нещо друго. Това още повече прави отговора, състоящ се от две изречения, немотивиран.

Предвид изложеното, съдът намира, че при постановяване на оспореното решение са допуснати съществени процесуални нарушения, които обусловят отмяна на акта на процесуално основание. Такива са липсата на мотиви в писмото, както и липсата на изискуемо по закона форма и съдържание.

По съответствие с материалния закон.

Съдът намира, че отказът противоречи и на материалния закон, тъй като не са налице предпоставките на постановяването му.

Съгласно чл. 2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, като съгласно дефиницията на чл.9 ЗДОИ, обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Понятието "обществена информация" следва да бъде тълкувано като данни, сведения или знания за някого или нещо, свързани с обществения /публичния/ живот в страната. Тези сведения, данни и/или знания могат да се съдържат в документи или да са обективирани в други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В закона са разграничени два вида обществена информация - официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия - чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и техните администрации - чл.11 от ЗДОИ. Достъпът до официалната информация, която се съдържа в нормативни актове, се осигурява чрез обнародването им, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 на чл. 12 ЗДОИ, е свободен и се осъществява по реда на този закон. Достъпът до служебната информация също е свободен, като съгласно чл. 13, ал.2 ЗДОИ този достъп може да бъде ограничен в конкретно предвидени случаи, а именно, когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по

смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени налице ли са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. В чл. 37 ЗДОИ са предвидени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, като такова основание е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, когато е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Съдът приема, че в случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ. Обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация, както се посочи по-горе, не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

В конкретния случай, настоящият съдебен състав намира, че ответния орган, до който е адресирано заявлението е задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, за което се изложиха мотиви по-горе. Поисканата информация представлява обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната и по-конкретно с основната дейност на училището и наличния учителски персонал в него. Безспорно е, че основната дейност на училището /да обучава ученици от първи до четвърти клас/ се осъществява от педагогически екип и именно с този екип е свързана поисканата от жалбоподателя информация. Не е спорно по делото, че поисканата информация е и служебна такава по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, доколкото не е официална. Достъпът до тази информация е свободен, но същия може да бъде ограничен при посочените по-горе предпоставки. Съдът приема, че не е налице нито една от предпоставките, визирани в чл. 13, ал.2 ЗДОИ, тъй като нито е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите или пък няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Също така, когато информацията, която се иска съдържа лични данни на трети лица, също достъпът до нея може да бъде ограничен. В конкретния случай обаче и тази хипотеза не е налице, тъй като заявителят е поискал данните като брой, като статистика, но не и като лица, с техните имена и други лични данни.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е постановил незаконосъобразен отказ да предостави поисканата информация, като е нарушил както процесуалния, така и материалния закон. По тази причина, преписката следва да се върне на ответника за предоставяне на поисканата информация, тъй като не са налице основания за отказ от предоставянето ѝ. С оглед изложеното, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподател се дължат разноски в размер на 612,94 лв. за адвокатско възнаграждение, за заплащането на което са представени доказателства,

за държавна такса и пощенски разходи.

На ответника не следва да се присъждат разноси за юрисконсулт, предвид изхода на спора.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо от 15.01.2019 г. на директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В., с което е отказан достъп до обществена информация, поискана от жалбоподателя със заявление от 15.01.2019 г.

ВРЪЩА делото като преписката на директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В. за ново произнасяне, съобразно дадените в мотивите в решението указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-ДНЕВЕН СРОК от влизането на решението в сила.

ОСЪЖДА директора на НУ „И. В.“, [населено място], обл. В. ДА ЗАПЛАТИ на В. Л. Н. от [населено място] сумата от 612,94 лв., представляваща направени разноси за адвокатско възнаграждение, държавна такса и пощенски разходи.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 40, ал.3 ЗДОИ/.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: